

sentlig Grad, selv om der er udrettet en hel Del i den Retning i de senere Aar. Derfor have vi fra alle Sider i Udvalget gjort os den største Umage for at slaa af paa vore Fordringer og Ønsker for at naa et godt Resultat.

Denne Sags tidligere Historie viser jo, at den har haft store Vanskeligheder at kæmpe med. I Rigsdagssamlingen 1896—97 fremsatte jeg sammen med andre ærede Medlemmer af dette Ting et Lovforslag af lignende Indhold som det her foreliggende. Dette Lovforslag fik den Gang en forholdsvis ublid Modtagelse, og der var ikke mange Paragraffer til Rest af det, da det blev vedtaget. Der blev egentlig kun vedtaget to Paragraffer af det oprindelige Forslag, nemlig Paragraffen om gratis Desinfektion efter Dødsfald af Tuberkulose og om Anmeldelse af Tilfælde af Tuberkulose. Det var jo altid et Skridt fremad i Kampen mod Tuberkulosen. I 1898 indgav den danske Lægeforening en Adresse, støttet af 100,000 Mennesker Landet over, om at faa nedsat en Kommission til Behandling af Tuberkulosespørgsmaalet. Det lykkedes ikke at faa denne Kommission nedsat. Ikke en Gang da begge Rigsdagens Ting i Aaret 1900 havde vedtaget at give Penge til denne Kommission, kunde man formaa den daværende Justitsminister til at nedsætte Kommissionen. Det var ret mærkeligt, at der paa Rigsdagen var bevilget Penge til Kommissionens Nedsættelse, og at den daværende Minister kunde fortolke det saaledes, at han ikke behøvede at nedsætte en saadan Kommission, skønt der var bevilget Penge dertil. Saa fik vi Systemskiftet, og saa blev Tuberkulosekommissionen nedsat. Jeg tror at turde sige, at der i denne Kommission var et varmt Ønske om at udrette det bedst mulige. Under den udmærkede Ledelse, som denne Kommission havde i Overpræsident Oldenburg, blev der arbejdet med ganske usædvanlig Energi. Fra alle Sider ønskede man at naa et Resultat og at naa Resultatet saa hurtigt som muligt. Netop fordi der var slaaet saa stærkt til Lyd Landet over for Kamp imod Tuberkulosen, ønskede man at naa et Resultat saa hurtigt som muligt. Allerede Aaret efter i Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1902 kunde Kommissionen afgive sin Betænkning.

Man havde nu haabet, at den højtærede Justitsminister allerede i denne Rigsdagssamling, altsaa 1902—03, vilde have fremsat Forslag til Bekæmpelse af Tuberkulosen. Det skete, som bekendt, ikke. Man havde haabet det saa meget mere, som alle Partier i denne Kommission stode fuldstændig enige, Højre og Venstre, de af Justitsministeren indsatte sagkyndige, Landstingets og Folketingets Medlemmer naaede et enstemmigt Resultat. Derfor havde man haabet, at der allerede i Rigsdagssamlingen 1902—03 var fremkommet et Forslag. At dette ikke skete, var der maaske ikke saa meget at sige til. Den højtærede Minister skulde have rimelig Tid til at overveje Sagen. Men saa havde vi, der havde sat meget Arbejde ind paa denne Sag, og for hvem denne Sag har spillet en overordentlig stor Rolle, haabet, at der i hvert Fald i næste Rigsdagssamling, 1903—04, var blevet fremsat Forslag om denne Sag. Vi havde haabet det saa meget mere, som der i Mellemtiden fra mange forskellige Sider var sket Henvendelse om at fremme disse Forslag. Der var over 300,000 Sygekassemedlemmer, der havde indgivet Andragende til den højtærede Justitsminister om at fremme Forslaget. De samvirkende Sogne- raadsforeninger i Landet havde rettet en lignende Henvendelse. Der skete endogsaa det, at selve Venstrereformpartiets Bestyrelse rettede en Henvendelse til den højtærede Justitsminister om at fremsætte disse Lovforslag, saa at vi jo havde haabet, at de allerede vare komne frem i Rigsdagssamlingen 1903—04. Det havde jo sikkert været godt, da man i saa Fald nu vilde have været et Skridt længere fremme. Det skete imidlertid ikke, men jeg kan kun her, ligesom jeg gjorde det ved Lovforslagets 1ste Behandling, udtale min Tak for, at det endelig er lykkedes at formaa den højtærede Justitsminister til at give efter for alle disse Henvendelser og fremsætte Lovforslaget.

Netop fordi vi have set, at der har været saa mange Vanskeligheder paa disse Forslags Vej, netop derfor have vi ikke ønsket at lægge dem nogen Art af Hindringer i Vejen; derfor er det meget faa og smaa Ændringer, der ere stillede af Udvalget; særlig til det første Lovforslag, angaaende Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæm-